

the upright and beloved ones. Thus Israel and his children were led down to Egypt, to sojourn in that land, till they should return to the East. Zoan, however, the people of pervert hearts, ruled with wrath over the children of Israel; Pharaoh oppressed them under the yoke of bondage, he killed their sons and was faithless to the parents. But Thou, O Lord, in the abundance of Thy grace, hast listened to the supplications of the people, whose sole hope was in Thee. With an outstretched arm and great judgment, Thou hast crushed the haughtiness of the presumptuous and wicked ones. Thy justice, Thy power, Thy grace, and Thy benignity, O Lord, Thou hast revealed to the men of Thy covenant; from bondage to freedom, from darkness to light; Thou hast called Thy son from the land of bitterness. And the people bowed down and worshiped Thee, and believed in Thee and Thy servant Moses.

My Redeemer lives and exists forever; while the very shadow has deserted the idols of the heathens—Truth is Thy seal, and justice Thy path, storm and flaming fire are Thy messengers. He who looks on the earth and it trembles—is my Redeemer; He who touches the mountains and they smoke—is my Lord; He who looks on the poor and the anguished mind—In Thee, O Lord, my soul trusts. My heart, I offer a gift to Thee, to find favor in Thy sight.

ה' להושיב על כסא גדיבים. בן איתנים
 הישרים והחכיבים. ויבוא ישראל ובניו
 מצרימה. לגור בארץ עדר-שוב קרמה.
 ה' צוען עם תועי לבב המה. וירודו על בני
 ישראל בחמה. ופרעה הכביר עול
 עבדותם. בניהם המית וימיר באבותם.
 ה' ואתה אדני ברוב חסדיך. שמעת שועת
 עם מחליך. בזרוע גטורה ובשפטים
 גדולים השפרת גאון זדים שבליים:
 ה' צדקתך וגבורתך חסדך וחמלתך. הראית
 אלהי לאנשי בריתך. מעבדות לחרות
 ומאפלה לאורה קראת לבנה מארץ מרה:
 ה' ויקור העם וישתחו לפניך ויאמין בך
 ובמשה עבדך. גואלי חי וקים לעולם
 ומאלהי העמים צר צלם: ה' אמת חורתך
 ומשפט דרכיך. רוחות ואש לוהט מלאכיך.
 ה' הפביט לארץ ותרגע גואלי. יגע בקרים
 ויעשנו זהאלי: ה' הפביט אל עני ונכה-רוח.
 בך ינפשי בטוח. אקריבה שי לבי לפניך.
 למען אמצא חן בעיניך: ה' אגא שעה נא

MINISTER. I beseech Thee, turn graciously to me. Behold, I put all my hope in Thee. Incline Thine ear from thy heaven high, and attend to my supplication; as it is written:—"Let there be acceptable the words of my mouth and the meditations of my heart, before Thee, O God, my Rock and my Redeemer."

האל—Thou alone art God who workest wonders and of whom nothing is marvelous. Thou hast led this Thy people which Thou hadst redeemed; in Thy might Thou hast led it to Thy holy habitation.

Thou hast turned the rock to a pool of water; and hast rained down Manna from heaven, so that every man ate his full, and all were provided with plenty. Their enemies fled at the voice of Thy thunder and Israel beheld the hand of their God. Thou hast brought them to Thy holy mountain, to yonder Sinai, which Thy right hand has prepared. At Horeb Thou hast made the everlasting covenant, that Israel should be saved in God, their Redeemer. Thou hast caused them to hear the beauty of Thy voice, the Law, commandments, and Thy holy word. In thunder and lightning didst Thou appear to them, with the voice, of the tempest didst Thou shed light on them. Thou, O Lord, hast taught Thy ways to Thy chosen ones, to Thy kingdom of priests, the sons of Thy covenant. Thou hast sent upon earth Thy light and Thy truth; Thou hast enkindled everlasting light to man, That he may walk before Thee in the land of life, Thou hast

לי. שכרי בה שמתי. הט אונף מרום וקשוב
עתירתי בכתוב. יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי צורי וגואלי :

" אתה האל עושה פלא. ודבר מפך לא
יפלא. " נחית בחסדך עסיו וגאלת. בעוד
אל-גוה קרשה נהלת: " הפכת הצור אגם
מים. ותמטר עליהם מן משקים. " רחם
אבירים אכל איש. צרה שלח להם לשובע.
" לקול רעמה נסו משנאיהם. וירא ישראל
את יד אלהיהם. " ותביאם אל הר קרשה.
זה סיני קנתה ימינה: " בחורב כרת ברית
עולם. להנישע ישראל בני גואלם. ותשמיעם
אתיהוד קולה. תורה ומצות דברות קרשה.
" בקולות וברקים עליהם נגלית. ובקול
שופר עליהם הופעת. " דרכיה אלהינו
הורית לסגלתה. ממלכת כהנים בני בריתה:
" אורף וצמתה לארץ שלחת. נר עולם
לאנוש ערכת. " להתהלך לפניך בארצות
חיים. הודעת מדותיה ארך אפים: " צדק

taught him Thy ways, Long suffering one. Justice and righteousness are the pillars of Thy throne, grace and truth precede Thy countenance. Thou art the God of mercy and benevolence, Thou expungest sins like mists and clouds. "Return to me and I shall return to you." Thou, in Thy mercy, hast taught the rebellious daughter—"Your iniquities separate you from me; return to me and I shall return to you."

Thou hast also in pleasantness commanded Thy servant Moses, to teach Thy people wise statutes, which they should do in the land of their fathers, and sacrifice no longer their sacrifices to demons. They should bring their sacrifices upon Thine altar; the righteous and the pious, the sinner and the fallen man should no longer make sacrifices to phantasms. Once, every year, on the Sabbath of Sabbaths, the priest should enter the most holy place, dressed in his four garments. Priest and people should sanctify themselves, when the sacrifices are being made and the priest, on the Day of Atonement, enters the sanctuary to make atonement for himself and his house, and for the sanctuary, if it was defiled by the people.

MINISTER. And he also made confession of the iniquities of the children of Israel; he acknowledged before God their transgressions and their sins thus:

וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסֵאֵךָ. חֶסֶד וְרַחֲמֵי יִקְדָּמוּ
פְּנֶיךָ. יי אל רחום ורחון אָתָּה. כָּעֵב וּכְעָנָן
פָּשַׁע מְחִירָה: שׁוּבוּ אֵלַי וְאֵלֵיכֶם אֲשׁוּבָה.
הַיּוֹרֵת בְּרַחֲמֶיךָ לְבַת הַשׁוֹבֵבָה. יי עוֹנוֹתֵיכֶם
מִבְּרִילִים בִּינִי וּבֵינֵיכֶם. שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה
אֵלֵיכֶם.

יי וְאֶת־מִשָּׁה עֲבָדְךָ צִוִּית בְּנֵי אִימִים. לְלַמֵּד
לְעִשְׂתָּה חֻקִּים נְכוֹנִים. יי לַעֲשׂוֹת אוֹתָם בְּאֶרֶץ
אֲבוֹתֵיהֶם. וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד לְשִׁעִירִים
זִבְחֹתֵיהֶם: עַל־מִזְבְּחֶךָ לְרִצּוֹנֶם יִקְרִינוּ
תְּמִימִים. עוֹלָה וְחֹטְאֵת מוֹסְפִים וְשְׁלָמִים.
יי צְדִיקִים וְתְּמִימִים חוֹטְאִים וְזָרִים לֹא־יִזְבְּחוּ
עוֹד זִבְחֵיהֶם לְשָׂרִים: יי אַחַת בַּשָּׁנָה שֶׁבֶת
שֶׁבֶתוֹן יָבוֹא הַכֹּהֵן לְקַדֵּשׁ הַקֹּדֶשׁ שִׁשִּׁים. יי אַרְבַּע
בְּגָדֵי בַד יִלְבָּשׁ. כָּעֵם כִּפְתּוֹן לִיהוָה יִקְדֹּשׁ:
יי בֶּפֶר וְאֵיל וְשִׁעִירִים לְחֹטְאֵת יָבֹא אֶל־הַקֹּדֶשׁ
בַּיּוֹם הַכְּפוּרִים. יי וּכְפָר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בִּירוֹ.
וְעַל הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי עַמּוֹ: יי וְהִתְוַדָּה
עוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. פָּשְׁעֵיהֶם וְחֹטְאֵתָם הוֹדָה
לְאֵל:

וכך—O God! I now acknowledge that they have sinned; they have committed iniquity: they have transgressed against Thee, even Thy people, the house of Israel. I beseech thee, Everlasting One, to pardon the sins, iniquities, and transgressions, which they have committed against thee, even Thy people, the house for Israel. As it is written in the law of Thy servant Moses, "For on this day shall he make an atonement for you, to cleanse you from all your sins, before the Lord."

והכהנים—And when the priests and the people who stood in the court heard the ineffable NAME proceed from the mouth of the high priest, with sanctity, they knelt and prostrated themselves, falling on their faces, and saying: "Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever." He also was particular to finish pronouncing the ineffable NAME, so as to correspond with those who said the blessing, and said, "Ye shall be clean."

ובכן—And as Thou hast heard the prayer of the high priest in the temple, so mayest Thou also hear us.

וכך היה אומר. אָנָּא ה'שֵׁם. חַטָּאוּ. עוּוּ.
פָּשְׁעוּ. לְפָנֶיךָ עֲפָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. אָנָּא בְּשֵׁם
כַּפְרָנָא. לַחַטָּאִים. וְלַעֲוֹנוֹת. וּלְפִשְׁעִים.
שְׁחַטָּאוּ. וְשָׁעוּ. וְשִׁפְשָׁעוּ. לְפָנֶיךָ עֲפָךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל. כְּכַתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדְּךָ.
כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם. לְטַהֵר אֶתְכֶם
מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם. לְפָנַי יי:

והכהנים והעם העומדים בעזרה. כִּשְׁהוּ
שֹׁמְעִים שֵׁם הַמִּכְפָּרֵשׁ יוֹצֵא מִפִּי כַהֵן גָּדוֹל.
בְּקִדְשָׁה. וּבִטְהָרָה. הָיוּ כּוֹרְעִים. וּמִשְׁתַּחֲוִים.
וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם. וְאוֹמְרִים. בְּרוּךְ שֵׁם
כְבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: אֵף הוּא הוֹדָה
מִתְנַכֵּן לְגִמּוֹד אֶת־הַשֵּׁם כְּנֹגֵד הַמְּכַרְכִּים.
וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ:

"וַיּוֹם טוֹב הוֹדָה עֲשֵׂה כַהֵן גָּדוֹל לְאַהֲבָיו.
בְּצֵאתוֹ בְּשֵׁלּוֹם מִן הַקֹּדֶשׁ: יי אֲשֶׁר־י הָעַם
שְׂכָכָה לוֹ: אֲשֶׁר־י הָעַם שֵׁי אֱלֹהֵיו:
וּבִכְן כִּמוֹ שִׁשְׁמַעַת תְּפִלַּת כַהֵן גָּדוֹל בְּהִיבֵל
כֶּךָ תִשְׁמַע אוֹתָנוּ:

יהי רצון—May it be Thy will, O God our Lord and God of our fathers, that the coming year may be unto us, a year that opens Thy goodly stores, a year of abundance and of blessing; a year of good decrees of Thee; a year rich in corn, wine and oil; a year of freedom, prosperity and righteousness; a year of happy life, of dew, rain and sunshine in due season; a year whose fruits shall be sweet and healthy; a year of remission to all our iniquities, and of blessing in our going in and our going out; a year which shall bring us Thy mercy, a year of peace and security; a year of liberty and salvation; a year of redemption and consolation. Let it be a year that Thy people shall not need each other's assistance, nor the assistance of others, and bless their handiwork.

אמת—How magnificent must the high priest have appeared, on coming forth unimpaired from the most holy place of the sanctuary.

PRIZMON COMPOSED BY RABBI SOLOMON BEN GABRIEL.

Happy the eye which saw all these; but verily, to hear only of them, afflicts our soul. Happy the eye

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתהא השנה הזאת תבא עלינו ועל כל
עמך בית ישראל:

ה' שנת אוצרך הטוב תפתח לנו. ה' שנת
אוסם. שנת ברכה: ה' שנת גזירות טובות
מלפניך: ה' שנת דגן תירוש ויצחק: ה' שנת
הרוחה והצלחה וצדקה. ה' שנת חיים טובים
מלפניך: ה' שנת טלילה וגשומה אם שחונה.
ה' שנת ימתיקו מגדים את תנובתם: ה' שנת
כפרה על כל עונותינו. ה' שנת צאתנו ובאנו
תכרך: ה' שנת רחמיך יכמרו עלינו. ה' שנת
שלום ושלוחה: ה' שנת דרור וישועה.
ה' שנת נאלה ונחמה. ה' שנה שלא יצטרכו
עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר
בתתך ברכה במעשה ידיהם:

ה' אמת מיה נהדר היה כהן גדול בצאתו
מבית קדשי תקדשים בשלום בלי פגע:

מוסן לרבי שלמה בן גביריול זצ"ל.

ה' אשרי עין ראתה כל-אלה. ה' הלא
למשמע און דאברה נפישנו: ה' אשרי עין

which saw the lily of the valley, encircled with glory, as a woven collar about the neck; and the priest adorned with the glorious stones of memorial; even the holy garments which were for Aaron. *But verily, &c.* Happy the eye which saw the Levites and people admonished; the glory overshadowing them as a splendid flame of fire; and the people flocking towards the priest, while he pronounced, "Ye shall be clean from all your sins before the Lord." *But verily &c.* Happy the eye which saw the sanctuary in the fulness of its splendor; the glory overshadowing it, as a king beneath its nuptial canopy; the priest pronouncing the ineffable NAME with his lips, and the people answering, "Blessed be the name of the glory of his kingdom." *But verily, &c.* Happy the eye which saw the glory and honor of the temple; overshadowed with the divine glory, as a king in the midst of his palace; the priest bringing the bowi and censer in his splendor; and at his coming forth appeared like the sun going forth in his power. *But verily, &c.* Happy the eye which saw the lovely wall of the temple, the divine glory overshadowing it, like a column of sparkling fire; the priest reading in the law, the words of which flow like showers; whilst the priests and people were like olive plants round about him. *But verily, &c.* Happy the eye which saw the kings precious palace; the divine glory overshadowing it, like royalty on the

ראתה שושנת השרון. והכבוד מחופף כשן
ענק על גרון. והכהן שבוץ כהוד אבני זכרון.
את בגדי הקדש אשר לאהרן: ^{ק' הלא} אשרי
עין ראתה ליום ועם נהרו. והכבוד מחופף
כלבתי-אור ונהרו. והכהן ליהג לעם אלו
ינהרו מכל חטאתיכם לפני ^{ק' הלא} תטהרו:
אשרי עין ראתה מלא מקדש ורצפתו.
והכבוד מחופף כמלך תוך חפתו. והכהן
מדבר שם המפדש בשפתו. והעם אומרים
ברוך שם כבוד מלכותו: ^{ק' הלא} אשרי עין
ראתה הזר היכל והדרתו. והכבוד מחופף
כמלך בתוך טירתו. והכהן מביא קף ומחתה
ביקררתו. ואחריו כן יוצא בצאת השמש
בגבורתו: ^{ק' הלא} אשרי עין ראתה קיר היכל
החגיב. והכבוד מחופף כקרון נוגה ושכיב.
והכהן קורא בלקח יול ברכיב. והכהנים
והעם כשתילי זתים סביב: ^{ק' הלא} אשרי עין
ראתה טירת יקרת מלך. והכבוד מחופף
כטבס על ראש מלך. והכהן טופף וכוה
נכה מרתהלק. והסגנים אחריו בלב עם

head of a king; the priest walking majestically to and fro; and the secondary priests following with a multitude of people honoring the holy King. *But verily, &c.* Happy the eye which saw the scarlet fillet turn to the purest white; the divine glory overshadowing those who fasted and prayed; the priest pronouncing the pardon of the Most High, while his countenance was as the countenance of an angel of God. *But verily, &c.*

אלה כל—All this was so, when the temple was yet standing on its foundation, and the sanctuary was on Mount Moriah; the high priest stood up and ministered before the Lord. His generation saw it and rejoiced. But, now at this time, it is well known to Thee, O God, that we have no leader as in former days, no high priest to make sacrifices upon it, and no altar for burnt offerings. I rejoice in Thy precepts, and approach Thee with Thy words, as were written: "I will not admonish thee on account of sacrifices or burnt offerings"—"I have not given commandments to your parents, on account of sacrifices and burnt offerings."—"What I ask and what I require of thee, it is nothing except to fear me, to worship with gladness and a happy heart; for obedience is better than sacrifice."—"And the contrite heart is more acceptable to me than the pure offering." The repenting soul is a

הדרת מלך: ^{ה' יי} ראוי אֲשֶׁר עֵין רֵאֵהָה נֹנֶה
חוט בְּנִגְוֵהִים. וְהַכְבוֹד מְחוּפֵף כְּנֶגֶד צְמִים
וְצִחִים. וְהִפְחֵן נֹאֵם סְלִיחַת שְׂכֵן גְבוּהִים.
וּמְרֵאָהוּ כְּמֵרֵאָה מֵלֶאֱדָה הָאֱלֹהִים:

כָּל אֱלֹה בְהִיּוֹת הַהִיבֵל עַל יְסוּדוֹתָיו. וּמִקְרָשׁ
הַקֹּדֶשׁ עַל מְכוּנֹתָיו. וְכֵהֵן גְּדוּל עוֹמֵד
וּמִשְׁרַת. דוּרוּ רֵאוּ וּשְׂמְחוּ: וּבַעַת וּבַעוֹנָה
הַזֹּאת גְּלוּי וְיִדְוַע לִפְנֵיהּ וּלְפָנֵי כֶסֶף כְּבוֹדָהּ.
שְׂאִין לָנוּ לֹא מִנְהַל כִּימִים הָרֵאשׁוֹנִים. לֹא
כֵהֵן גְּדוּל לְהַקְרִיב קֶרְבָּן. וְלֹא מִזְבֵּחַ
לְהַעֲלוֹת עֲלָיו בְּלַיִל:

י' שֶׁשׁ אֲנֹכִי עַל אֲמִרָהּ. וְאֲנִי בִּהְתִּי
בְּרִבְרִיהּ: ^{י' בִּי} כְּרֵוֹב לֹא עַד זְבֻחָהּ.
וְעוֹלוֹתֶיהָ אוֹכִיחֶהּ: ^{י' עַל דְּבַר} זְבֻחַ וְעוֹלוֹתֶיכֶם.
לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם: ^{י' מֵה} שְׁאֵלְתִי וּמֵה
דְּרִשְׁתִּי מִמֶּךָ. כִּי אִם לִירְאָה אוֹתִי: ^{י' לְעַבֹד}
בְּשִׂמְחָה וּבְלֵב טוֹב. הִנֵּה שְׂמוֹעַ מִזְבֵּחַ טוֹב:
^{י' וְלֵב} נִשְׁבַּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה. זְבַחֵי אֱלֹהִים
רוּחַ נִשְׁבְּרָה: ^{י' זְבַח} וּמִנְחָה לֹא חִפְצָת.
חֲטָאת וְעוֹלָה לֹא שְׁאֵלְתִי: ^{י' מִזְבֵּחַ} אֲבִנָה

